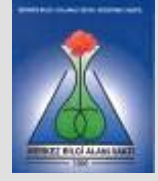

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI-1999

e Bülten

Aylık Elektronik Dergi

Sayı: 096

Aralık 2011

SEVGİLİ OKUYUCU DOSTLARIM

Değerli Enkarnasyondaşlarım..!

“KÂİNATIN KANUNLARINI BULMAK VE İÇERİSİNDE MEVCUT OLAN AHENGİ ANLAMAK, TEZAHÜR EDEN VARLIĞIN EN SORUNLU PROBLEMİDİR...”

TEKÂMÜL ve ESNEKLİK KANUNU

Kâinata mevcut olan tüm varlıkların, tüm yaratılmış olanların; temsilcisi oldukları ruhsal planların birer vazifelileri olarak, sonsuz ortamlarda, sonsuz imkânlarla, sonsuz çeşitlemelere tabi olarak, sonsuz vazife programlarını icra etmekte olduklarını biliyoruz...

Tezahür dediğimiz bu olgu, ruhsallığın sonsuz çeşitlilikte olan maddi âlemlerdeki bir icraatıdır... Yani ruhsallık, en süptilden, en kabaya doğru sonsuz merhalelerde tezahür etmektedir... Daha başka bir ifadeyle, bu sonsuz çeşitlemelere, soyutun somuta indirgenmesi diyebiliriz...

Sonsuz çeşitli maddi bedenlerde gözükken, asıl olan ve değişmeyen ruh varlığıdır... Ruh sonsuz bir varlıktır... Yani onun sınırı yoktur... Ruh için sonsuzların sonsuzu tabiri kullanılabilir... Çünkü Yaradan sonsuzdur... Dolayısıyla Yaradan'ın yarattığı, hiçbir şekilde sınırlı, sonlu olamaz... Ve yaratılmış olan her şey sonsuzdur... Sonuç olarak da; kâinat sonsuzdur, ruh varlığı da sonsuzdur... Sonsuz bir gelişim (tekâmül, evolüsyon) ve açılım içerisinde hepsi sonsuzdur...

İşte böylesine sonsuz özelliklerdeki ruh varlığı, temsil ettiği ruhsal planların birer vazifelisi olarak fizik planlarda tezahür ettiği esnasında, ilahi ışık dediğimiz öz, çeşitli seviyelerdeki şuur planlarından geçerek etkileşir ve değişir... Sonunda kaba fizik plana varışıyla kendisini bedenlenmiş hale getirir... Artık o, fizik plan icapları içerisinde deneyimini, görgüsünü arttırınca, tecrübeler yapabileceği uygun bir

vasıtaya (beden) sahip olmuştur... Ve tabii ki, tecrübe, görgü, bilgi, araştırma onun en önemli amacıdır...

“MADDEDE TEZAHÜR ETMEK TEKÂMÜL AMAÇLIDIR...”

TEKÂMÜL SİRİALDIR...

Dünya'ya gelmenin yani bedene bağlanmanın, ete girmenin amacı; kapatılmış şuur içerisinde bilgi, görgü, maharet, sorumluluk sahibi olabilmek ve bunların sınavlarından, denenmelerinden geçerek gelişmektir... Bu ise; varlığın gayretine, cehdine bağlı bir husustur...

İşte varlığın sonsuz olan değişimine, gelişimine, Tekâmül (evolüsyon) denmektedir...

Tekâmül, her ne kadar lineer bir tarzda, ardı ardına basamaklar tarzında çıkılan merhaleler dizisi şeklinde gözüküyorsa da, aslında öyle değildir... Bir tırmanış, bir yükseliş söz konusu ise de, bu spiraller tarzındadır... Yani tekâmül, helezonik bir tarzda yükselip giden bir sistemdir... Bunu, büyük bir yay şeklinde düşünebiliriz... Üst üste dizili halkalar, platformlar fakat birbirinden kopuk değil, bir yay gibi birbirinin devamı...

Demek ki, bu tarz bir gidiş esnasında bir yay diliminden, öbür yay dilimine geçinceye kadar, yataya çok yakın bir gidiş ve yavaş yavaş bir yükseliş söz konusudur... Kâinatın önemli bir yasası gereği, (tedriç yasası) dikine bir yükseliş asla olmamaktadır... Daima dereceli bir yükseliş içerisinde gitmek zorundayız... Önce bir yatay plan araştırması yapıp sonra yavaş yavaş o plan üzerinden bir yükselmeye doğru gidilmektedir...

Bu yükseliş, döne döne ve tedricen olur... Varlık, her halkayı dönüp, turunu tamamladığında aynı noktadaymış gibi görünse de, bir yükseliş, bir irtifa kaydetmiştir...

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Bu yükselişlerin, çıkışların, hızı, eğimi, tamamen varlık tarafından ayarlanır... Asla bir empozisyon yoktur... Tamamen varlığın gayreti, isteği ile alakalıdır... Varlık, kapasitesine, ihtiyaçlarına bağlı olarak, her realiteyi, hem yatay, hem de dikey şekilde etüt ede ede, döne döne öğrenir... Bütün bu öğrendikleri ise; KENDİNİ BİLME, KENDİNİ TANIMADAN da başka bir şey değildir...

Kendini bilmek, kendini tanımak bakımından insanlar farklı gelişimler gösterirler... Dış görüntüsü itibarıyla bir fark oluşmamasına rağmen, görünmeyen yönüyle, gizli, kapalı yönüyle insanlar arasında tekâmül farkları oluşmaktadır...

Demek ki, insanlar arasında gerçek sınıflama, gizli ve kapalı bir şekilde mevcuttur... Kişi, kendini ne kadar biliyorsa, o sınıftadır... Varlık kendini bilme, tanıma yolunda, şuurlanma yolunda az dahi olsa bir yükseklik kazandığı takdirde, sınıfı hemen değişir... Artık o varlık bir üst sınıftadır...

Dünya hayatımızda, teferruatın yaşanmasından dolayı bizler, bu kâinat ahengini anlamamakta ve onun ile uyum içerisinde olmakta büyük güçlük çekmekteyiz... Oysaki

“İçerisinde bulunduğumuz her şey, belli bir sistemin detayıdır...”

“Her detayın, ait olduğu bütüne hizmet etmekte olduğu bilinmelidir...”

Tüm varlıklar tekâmül kanunları karşısında eşittirler... “Tanrı nezdinde tüm varlıklar eşittir...” İfadesi işte budur... Var olan her şeyin, bu kanunlarla olan ilişkisi aynıdır... Bir varlık, herhangi bir kanunun aksine hareket ediyormuş gibi görünse de, bu haliyle başka bir kanunun kapsamına girmiş olur ki; bu da onun tekâmülünden başka bir şey değildir... Yani bilerek veya bilmeyerek, ne yaparsak yapalım, tekâmüle hizmetten başka bir şey yapamayız...

Dolayısıyla diyebiliriz ki; beşer varlığı olarak bizlerin en önemli vazifesi, kâinatın içerisindeki mevcut olan ahengi anlamak, onun kanunlarını bulmak ve böylece aynı nefesi, aynı zaman içerisinde alıp vermektir...

Kalbindeki Rabbimin Işığı; Kalbinizdeki Rabbimin Işığını selamlıyor...

“Artık, Yeryüzündeki En Kutsal Yer Benim Kalbidir...”

Işığımızın Bilgi; Yolumuzun Sevgi; Hedefimizin Vazife olabilmesi dualarımla...

Vakıf Başkanı

Nurettin ERSOY

DIYOR KI;

- **Kıyam etmek;** şükrün, önemli idrak kapılarından biri olduğunun; şükredilerek kat edilen yolun sonunun idrak kapısı olduğunun; şükrün, farkındalık hali olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:220)

- **Kıyam etmek;** farkındalık yolu'nun, mutlaka idrakle bulunduğu; farkındalığın idrakle açılımının, şuur yayılımı olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:220)

- **Kıyam etmek;** yayılan şuur'un, sahip olduğunun; yayılan şuur'un, hâkim olduğunun; yayılan şuur'un, halk eden olduğunun; yayılan şuur'un cebbar ve ceval vasfının gelişir olduğunun; yayılan

şuur'un amil olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:220)

- **Kıyam etmek;** beşeri düzenin, frenleyici ve biriktirici özelliğinden dolayı, varlıkların serbest şuur sirkülasyon alanları içerisindeki dolaşımını sürekli olarak detaylamaya ve sınırlamaya doğru yönlendirmekte olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:220)

- **Kıyam etmek;** farkındalık demenin, temas edilen mevzu'un bizlere sunmuş olduğu birçok aydınlatıcı alternatiften, mevzuu en çok aydınlığa çıkaracak alternatifi seçmek olduğunun; en doğru seçimin, varlığı, en geniş farkındalık içerisine sokarken, bir

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

tarafından da yeni bir idrake doğru yönlendirir olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:220)

- **Kıyam etmek;** farkındalık halinin, serbest şuur sirkülasyon alanlarındaki dönemeçlerle eşdeğer olduğunun; eğer varlık, farkındalığını idrake doğru yönlendirmek istiyor ise; bir dönemeçle karşı karşıya olduğunu ve derhal doğru seçimler yaparak, zorlaması gereken bir idrake yaklaştığını sür'atle hissetmesi gerektiğinin **bilincine varmaktır...**(MYP/C:220)

- **Kıyam etmek;** beşer hayatının, iki ceht arası merhale olduğunun; bu merhaleyi aşabilmenin; ancak, bunun böyle olduğunu fark etmekle mümkün olabildiğinin; yani beşer'in, cehtin ne olduğunu fark etmediği sürece, merhaleyi de fark edemez olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:220)

- **Kıyam etmek;** beşerin, faaliyetinin yüzeysel olduğunun; idraki'nin sığ olduğunun; seçimlerinin, tamamen tesadüfî bir hâl içerisinde olduğunun; sürekli olarak mekanizmaların kontrolü ve desteği ile yön bulabilmekte olduğunun; tablonun kendisini bu şekilde gösterdiği bu noktada beşeri saran çeşitli tesir kuşaklarının, basınçlarla yaklaşımlarını sürdürmekte olduğunun; fakat beşer içerisinden sıyrılmakta olan şuur'un var edici özelliğinin sür'atle gelişmekte olduğunun ve yeryüzünü ince bir tabaka halinde kaplamaya başlamış olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:220)

- **Kıyam etmek;** yeni Zaman'ın, yeni Dünya üzerinde, yeni Varlıklarla kucaklaşacağı güne doğru ilerlemekte olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:220)

KUAN-YİN DİYOR Kİ; (03)

“Ritim olan yerde bereket olur...”

“Bereket, her zerrede saklanmış olandır...”

“Her zerrede saklanmış olanın yeşermesidir bereket...”

Rabbin bolluk ve bereketi, evrenin, yaratılışın, hayatıyetin bolluk ve bereketi... Bereket; bütünlüğe, birliğe götüren en önemli kavram olarak karşımıza çıkıyor... Bolluk ve bereket, bize yaratılışın mükemmelliğini, tamlığını hissettirir... Buradan girebilirsek eğer, aslında her şey bir berekettir...

Fakirlik, yalnızca maddi imkânlardan yoksunluk değil, her bakımdan fakir olma anlamını taşıyabilir... Yoksunluk, bizi üzer, sıkar, dışlanmışlığa götürür...

Kişi, her neye sahip olmadığını düşünüyor ya da neyini kaybettiğini düşünüyorsa, onun fakiridir... Ayrılık illüzyonunun dar sokaklarına girmiştir... Kaybetmiştir ya da zaten hiç kazanmamıştır... Umutları yok olur, sevgisi geri çekilir, dolayısıyla da Yaratılış Işığı ile olan teması zayıflar... Kişi, kendi kendini, yaşamın rahmetinden, bereketinden alıkoymaz...

Sevgili Kuan-Yin, insanlığa asıl **Bereket** kavramını hatırlatıyor... Bereket'in, ancak yaşamla “ritimlenirsek” ortaya çıkacağını söylüyor... “Her zerrede saklanmış olanın yeşermesidir bereket...” derken, her şeyin içindeki ışıkla temas etmeye, dolayısıyla her şeyin aslında bir bereket olduğunu görmeye davet ediyor...

Ritimlenmek... Kuan-Yin meditasyonlarında, *kalbimizin atışlarını hissediyor, damarlarımızda dolaşan kanımızı düşünüyor, atomlarımızın, elektronlarımızın ve DNA'larımızın hareketini düşünüyor, bütün bunların, iç sonsuzluğumuzda bir sese sahip*

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

3

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

olduğunu fark ediyor, bu sesin, aslında her yerde var olanla bir ve tek olduğunu düşünüyor, bütün gezegenlerin, bütün sistemlerin, bütün kâinatın tek bir ritimle hareket halinde olduğunu fark ediyoruz...

Bu ritmi yakalamak demek, hiçbir noktada ayrılığın asla olamayacağını idrak etmek demek... Ayrılık olmayınca ise, yoksunluk, yoksulluk, fakirlik kavramları da kendiliğinden ortadan kalkıyor...

“Ritmi yakaladığınızda, için dış olduğunu, dışınsa içten kuşatıldığını ve bu kuşatmanın tamamen kuşanmanız olduğunu anlayabilir ve o olabilirsiniz...” diyor Kuan Yin...

“İçin dış olması ve dışın için kuşatılması...” Böylece ayrılığın tamamıyla ortadan kalkması... Dışımızdaki tüm ritim bozuklukları, içimizdeki ritim bozukluklarıdır... ‘**O kuşanmanın kendisi olduğumuzda**’, her şeyin hâkimi oluruz... Başka bir tebliğde,

“Ritmi yakalayabildiğiniz takdirde, anlamsız veya anlaşılmaz diye bir konu yoktur...” diyor Sevgili Kuan-Yin...

Bir olduğumuz bir şey bizim için anlamsız veya anlaşılmaz olabilir mi? Biz artık bizzat onun kendisiyizdir ve tüm bilgisine sahibizdir... Bu bir olay olabilir, kişi olabilir, hatta cansız bir nesne veyahut bir olgu dahi olabilir... Ritim, karşımızdaki her ne ise, bizi onunla bütünleyendir... Sevgili Kuan-Yin, *hayatımızdaki bütün zorlukların sadece ritim bozuklukları olduğunu* söyler. Öyleyse, nerede zorluk yaşıyorsak, bilelim ki orada bir ritimlenmeye ihtiyacımız var...

“Ritim; bir enerji sahası içerisinde, o enerjinin akışıyla sürekli olarak beslenmektir...” diyor...

“Ritmi yakalayamayanlar; onun döngüsünü bilemeyenler, yoksulluğa mahkûmdurlar...”

“Onları yoksulluktan kurtaracak olan en önemli etken, Ritim’dir...”

“Ritmi bilebilmek için, Sabrı, Dengeyi, Sükûneti bilebilmek gerekir...”

“Ve dinlemeyi bilebilmek gerekir...”

“Dinlemek, ritmin akışı esnasında en uygun yerden ritme girebilmektir...”

Ritmi duymak, dinlemekle ilgili bir meziyettir... Dinlemek ise, açık bir zihin, açık bir kalple dinlemektir... Bu halde olabilmek için anahtarları, **Sabır, Denge** ve **Sükûnet** olarak veriyor Kuan Yin... Hayatımızın hangi alanında zorluk yaşıyorsak, o noktada Sabrımızı, Dengemizi, Sükûnetimizi öne çıkarmamızı tavsiye ediyor Kuan-Yin... Biraz açacak olursak, Sabrın, Dengenin ve Sükûnetin ne kadar birbirinin içinden geçen, birbirini besleyen kavramlar olduğunu görebiliriz... Örneğin; olmasını çok istediğimiz bir dileğimiz var... Üstelik ona sahip olma ihtiyacındayız, hayat akışımızın sağlıklı devam edebilmesi için bu isteğimizin gerçekleşmesi gerektiğini hissediyoruz... Bu noktada Sabrı, Dengeyi ve Sükûneti uygulayabilir miyiz..? İsteğimiz için, Kuan-Yin’in öğütlediği gibi ‘**samimi, içten dua ederek**’, sonra da **Sabrı, Dengeyi** ve **Sükûneti** bilebilir miyiz? **Sabır**, dış sıkmak değildir, sabır, bir enerjidir... En iyisinin gerçekleşmekte olduğunun ve gerçekleşeceğinin eminliği içerisinde, o niyete demirlenmiş bir halde, **Dengeyi** bilerek, koruyarak devam edebilmektir...

“Ritim; bir enerji sahası içerisinde, o enerjinin akışıyla sürekli olarak beslenmektir...” diyor...

Öyleyse, niyetimizle ve niyetimizi oluşturacak olan ögeler ne ise, onlarla ritimlenebilmek için, niyetimizi oluşturduğumuz enerji sahası içerisinde kalarak o enerjinin akışı ile sürekli olarak beslenmeliyiz... Böylece, bu beslenme ile birlikte Sabır enerjisi yavaş yavaş kendiliğinden ortaya çıkacaktır... Sabrı, olacak olan şey için toplanan enerji olarak görmeliyiz... Eğer ki talep ettiğimiz istek, hemen gerçekleşmiyorsa, gereken uygun imkânlar henüz yaratılmamış demektir... Bu imkânlar hem kendimizle hem de konunun içindeki diğer kişiler ya da ögelerle ilgili olabilir... **Sabır**, bu noktada, evrenin, o isteğimizle buluşabilmemiz için bizi hazırlamasına izin vermektir... Sabrederken yaratacağımız enerji, eğer hakiki bir teslimiyet içindeyse yani kendimizi İlahi Alem’e, bir Üst Olan’a bırakmışsak, bizi dileğimizle buluşmaya hazır hale getirecektir... Burada biz zaten,

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Rabbin enerji sahası içerisinde bulunuyor ve O'nun enerjisinin akışıyla sürekli olarak besleniyoruz demektir... Bir diğer deyişle, Rabhani enerji ile ritimlenmiş haldeyizdir...

Bu noktada **Denge**'nin önemi devreye giriyor... O enerji sahası içerisinde Denge'de kalabilmek kavramı... Eğer Sevgili Kuan-Yin anahtar olarak bize bu üç kavramı sunuyorsa, Denge'nin de hakkını vermeliyiz... Denge'den çıktığımız anda, Sabır'da kalmak mümkün değildir... Geçmişe ya da gelecekteki olasılıklara takılan zihin, Dengemizi bozar... Aynı zamanda isteğimiz aşırı tutkuya dönüşen ya da isteğin zayıflaması ile boş vermişliğe ya da umutsuzluğa dönüşen bir halde ise Denge'de değildir... Dolayısıyla Sabır'dan da söz etmek mümkün değildir...

Gene hem Sabırın hem de Dengenin içindeki bir kavram olan **Sükûnet** ise Ritmin en önemli anahtarlarından biri olarak karşımıza çıkıyor... Bir Ritmi duyabilmek için şüphesiz iyi bir dinleyici olmak gerekir... Dinleyebilmek için sessizlik şarttır... Kuan-Yin, burada sessizliğin de ötesinde **'Sükûnet'** kavramını sunuyor... Sükûnette bilinçli bir sessizlikten söz ediyoruz... Tıpkı Sabır ve beklemek ya da dış sıklamak arasındaki fark gibi... Sükûnet, bastırmak, susmaya çalışmak ya da susup dinlememek olmamalı... "Dinlemek..." diyor Kuan Yin...

"Dinledikçe, huzur içinize akar..."

**"Dinlemek...
Dinledikçe, huzur
içinize akar..."**

**Dinledikçe, bolluk
bereket bütün
varlığınızı sarar..."**

**Dinledikçe, yük
kalkar ve ışık, size
dokunan, nüfuz
eden ve var eden
olan ışıktır..."**

Dinlemek,
teslimiyettir...

Dinlemek, bizim aradan çekilip, bilinçli bir şekilde durumu bir Üst Olan'a teslim etmemizdir... Dinledikçe **bolluk bereketin bütün**

varlığımızı sarması, zaten hiçbir şeyden yoksun olmadığımızı anlamamızdır... Böyle bir bilinç, kayıp diye bir şeyin olmadığını bildiğinden, istediği şeye fiziken kavuşmamış olsa bile ona sahip olmamanın bilgisine ruhen kavuşmuştur... Dolayısıyla da Bereket'i görendir... Bereket'in bizim algılarımıza göre sahip olmak ya da olmamak olmadığını anlamak gerekir... Bereket ile temas etmek şursal bir konudur... Tabi ki tüm bunlar için fiziksel dünyaya ait bağımlılıklardan kurtulma olgunluğunda olmak gerekir... Eğer ilk başta hoşumuza gitmeyen bir şeyin içindeki Bilgi'yi, Ritmi dinlemeyi denersek, *huzur mutlaka içimize akacaktır...* Çünkü karşılaştığımız durumun bir ceza, bir haksızlık ya da olumsuzluk olmadığını anlamamızla, içimiz kendiliğinden huzurla dolacaktır... Hakiki Bolluk ve Bereket'in ne olduğunu anlamaya başlayacak ve enerjimizin yükseldiğini hissedeceğiz... Hazırlanmış olduğumuz, isteğimize fiziken kavuşmak değil, bizzat bu algı değişimi ve bilgi ile olan temas olabilir... O halde gösterdiğimiz Sabır, bu bilgi ile buluşmaya gösterdiğimiz Sabır'dır... Denge ise, bambaşka bir boyut kazanacaktır... Denge'yi devam ettirmek, artık başka bir seviyede olacaktır... Kuşkusuz daha içselleşecektir...

"Dinledikçe, yük kalkar ve ışık, size dokunan, nüfuz eden ve var eden olan ışıktır..."

Biz dinledikçe, hissettiğimiz tüm yük kalkacaktır... Artık şartlar ne olursa olsun, bizim kulağımız O'nda olduğu ve hakiki ritmi yakalamış olduğumuz için, hafif ve özgür olacağız... Bize dokunanın ise ışık olacağını, nüfuz edeceğini ve var edeceğini söylüyor Kuan-Yin... Böylelikle daire tamamlanmış olacak ve biz başlangıçta, o isteğimizi oluştururken, bağlandığımız ışığa, bambaşka bir boyuttan, yeniden kavuşmuş olacağız... O ışık, eski algılamamızla anladığımız manada herhangi bir koşulu ya da bir isteği var etmek yerine, **Bizi** var etmiştir artık...

"Işığın, hepiniz için, size dokunan, nüfuz eden ve var eden olan ışık olması dileğimle..."

O'nun Sonsuz olduğunu, bizimse sonlu anlayışlarla O'nu her an hapsedmeye çalıştığımızı fark etmek dileği ile...

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

YARADAN KAVRAMI HAKKINDA (25)

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

Burada, daha sembolsüz, daha sade fakat daha kuvvetli olan bilginin vazifesinin ne olduğu anlatılmaktadır... Ve onu duyanların, onu bilenlerin, onunla temas edenlerin de, artık, bir paylaşıma, bir açılıma, adeta bir zekâta doğru hızla ilerlemeleri gerektiği konusu ikaz edilmektedir... Gene aynı varlığın bir diğer tebliğinde, devre sonu ile ilgili şu enteresan tespiti de yapıyoruz... Diyor ki;

“Hakikatin meydana çıkışı, bu sefer yani bu devre sonunda, daha önce muhtelif zamanlardaki gibi geçici olmaması, gerçekleştirilen bu devre sonunun, sağlam bir şekilde kurulması ve Dünya'nın daima bir faktörü olması şeklinde kararlaştırıldı...”

Bunu biraz açalım... Diyor ki; bundan önceki devre sonlarında birçok bilgi geçici bir şekilde bir açılıma ve kapalıma uğradı... Ben, bunu bizim merkez Plan Tebliğlerindeki şu bilgi ile eşleştiriyorum... Diyor ki, mealen söyleyeceğim...

“Bundan önce, taş, toprağa yapışanlar, hayatta ve ayakta kaldı... Fakat şimdi (yani bu devre sonunda) sadece bilenler ayakta kalabilecekler...”

Bilmek, bir bilgiyi bildiğimiz gibi duymak anlamında değildir... Bilmek, gerçek manası ile idrak etmektir... Bilmek, o bilginin sahibi olmak demektir... Bilmek, o bilgiyi bilerek, isteyerek, gerektiği anda tatbikata koymak demektir... Yani bilmek, yapabilmek demektir... Bilmek, şuur nazarından ele alındığında, artık, geri dönülmez bir vasıf kazanmış olmak demektir... Yani şuur açılımından, şuur yayılımına geçmiş olmak demektir... Ve bunun geri dönüşü yoktur...

İdrak edilen bir bilgiyi siz, o bilgi ile ilgili herhangi bir eprövle karşılaştığınızda derhal, an içerisinde, hiç düşünmeden tatbikata koyarsınız... Bu tam manası ile bilmektir... Bu manada, bu devre için sadece bilen varlıkların ayakta kalabileceği ifade edilmektedir... İşte burada da gerçekleştirilen şeyin sağlam bir şekilde kurulması ve Dünya'nın daimi bir faktörü olması... Yani yeniçağın bizim gene tebligatlarımızda ifade edildiği gibi, “yeni zaman, “yeni Dünya, yeni beşer...” fonksiyonuna, bu vasfa ulaşılması konusunda burada da üstü

kapalı bir biçimde değinildiğini görmekteyiz... Efendim, gene son bir tebliğ var, onu da paylaşalım, biraz da sohbet yaparız, genel yorumlar yaparız... 05.08.1962

“Genç bir kızın hülyalı hayalleri, ancak onu anlayan delikanlı içindir... Düşünceleriniz genç kız seviyesinde kaldıkça, siz de ancak bir delikanlı olursunuz... Fakat bizim işimiz ihtiyar işi... Baharlarını çoktan arkasında bırakmış, prensip sahibi işi... Çinliler setti niçin yaptı..? Vicdanları ve düşünceleri delikanlı idi, onun için... Sizler, böyle setlerden arının... Yücelin ve münezze olun...”

Evet, bu da gene varlık gelişimiyle, bilgelikle, bilginin hayata geçişi ile ilgili çok dokunaklı bir tebliğ... Bizim işimiz ihtiyar işi... Burada ihtiyar kelimesinin üzerinde biraz durmak istiyorum... İhtiyarın iki anlamı var, birincisi yaşlı, ikincisi, olgun demek... Fakat buradaki anlamı, olgunluk... Buradaki, fizik bedeninin yaşlılığı değil... Hani deriz ya yaşlı insanlara hürmet edin, ihtiyarlara hizmet edin, elini öpün... Bu da, insanlar tarafından, saçı ağırılmış, bedeni yani bu postu yaşanmış diyeceğim, kişilerin hizmete layık kişiler olduğu anlayışını doğurmuştur... Tebliğdeki yaşlıya hürmet et, ihtiyara hürmet et, fizik beden ihtiyarı değildir... Ruhsal olgunluk bakımından, ihtiyarlamış, olgunlaşmış anlamındadır... O, on beş yaşında bir çocukta olabilir... Otuz yaşında bir delikanlı da olabilir ama seksen yaşına gelmiş olduğu halde düşünceleri hala delikanlı seviyesinde kendisi bizzat delikanlı yani ruhsal tekâmül bakımından delikanlı olmuş olan da olabilir... Bu manada ihtiyara hürmet fizik yaşla ilgili değildir... Birinci manası budur...

İhtiyar, olgun ve bilge anlamındadır... Bizim işimiz, ihtiyar işi, bizim işimiz olgunluk işi... Devre sonundaki iş, olgun insanların işi... Ancak olgun olursanız, ancak ihtiyar olursanız, ancak kemale erebilirsiniz bu yaklaşımlara karşı bir doğruluk içerisinde, bir anlayış içerisinde olabilirsiniz...

Seçim, beşeriyetin ana işidir... Beşeriyetin işi, seçimdir... Beşer seçer ve seçtiği yol üzerinde devam eder... Bütün açılımlar, onun

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

seçimlerine göre gerçekleşir... En başta, Dünya'ya gelme seçimini de biz yaptık... Dünya mektebini bitirme seçimini de biz yapacağız... İşte bizim işimiz seçme, seçim işi... Neyi seçtiğini, niçin seçtiğini ve bu seçim hitamında yani bu açtığı kapıyla neler ile karşılaşacağını beşer çok iyi tartmak zorunda... Çünkü bilgi her zaman varlıkta gelişime neden olmuyor...

Bilgi demek enerji demek, varlık demek, enerji demek... Enerji ile enerjinin temasıdır bilgi transferi... Sunanla, sunulan arasında bir transfer söz konusu ise, sunan da bir enerji sunulan da bir enerji... Yüksek olan, daha alt olan bir enerjiyi kendisine çekmeye çalışıyor... Yani dönüşünüz banadır prensibi her skalada hayat buluyor... Dominant olan hâkim olan yüksek enerji... Daima İlahi İrade Yasaları, bir üst olanı, bir alt olana el uzatmak, yardımcı olmak, destekçi olmak üzere var etmiştir... Ve bir üst, bir altın Rabbi durumundadır... Rab demek, öğretmen demektir... Rab demek, mürebbi demektir... Bu manada bizim işimiz ihtiyar işi... Bu işin içerisinden nemalanabilmek için, bu işin içerisinden gerekli istifadeyi yapabilmek için veya geçen şu iki seminerde okunan şu ifadeleri hayata geçirebilmek için;

“Size düşen vazife, (hatırlarsınız Merkez Yüce Plan tebliğlerindeki ifadeyi) geleni çarçabuk alarak amacınız uğrunda harçayabilmektir...” denmiştir...

“Ve gene size geleni yakalamak, gidene ise, kaçırmamak olmalıdır...” denmiştir... Geleni çarçabuk alabilmek ve amacı uğruna harçayabilmek gerçekten ihtiyar işi... Ne demek..? Olgunluk işi ve seçim işi... Olgunluğumuz olamadan ve böyle seçimimiz olamadan bu bilgilerden istifade etmek mümkün değildir... Gelen, adeta hiç kesilmeksizin sonsuz bir şelaleden akan bir pınar gibi, beşeriyetin üstüne bu rahmet sürekli yağmaktadır... Tabii ki beşer uyansın diye... Olmadı baştan, olmadı baştan, değişik şekillerde, değişik biçimlerde, değişik ifade şekilleri ile değişik tebligat tipleriyle, dinler adı altında, felsefeler adı altında, bilimler adı altında, müzikle, klasik müzik vasıtası ile... Bir depremle, bir yangınla, bir fırtına ile bu ilahi tebligat üzerimize yağmaktadır... Hepsinin içindeki bilgi aynı bilgi... Hepsi aynı şeyi anlatıyor... Beşere diyor ki;

İşte Bakara Suresinin özü gibi, **“Layık olduğun seviyeye gel, uyan, davar gibi yaşama...”** diyor... İnsan olmanın hakkını ver, eşrefi mahlûk olmanın hakkını ver, diyor... Hep bu söyleniyor... Çünkü Dünya'nın kendisi bütünü ile bir tebligat alanı... O yüzden Yunus Emre, o gerçek sufi;

“Ne isterim gökyüzünden, bana rahmet yerden yağar...” demiştir...

Rahmetin yerden yağdığını düşünabiliyor musunuz..? Gökteki rahmetten ne isterim diyor, zaten o akıyor, o zaten gök ve yerdeki rahmeti eş kılabilmiş, gök ve yeri birleştirebilmiş, ikiye bir etmiş bir ifade... Yerden yağın rahmet, yerde tezahür eden, gökten alınan sonucudur... Yerdeki her epröv işte bir rahmet, işte bir tebliğ, işte bir vasıta, işte bir imkân... Sonsuz imkânlar içerisindedir... Gözümüzü bir açabilirsek, başımızı yerden gökyüzüne biraz kaldıracaksak, o görünmeyen yanlarımıza doğru, o beş duyu aklın biraz dışına çıkabilirsek, biraz sevgiyi, biraz vicdanı, biraz toleransı, biraz yüce olana doğru atak yapabilirsek, bir adım atabilirsek yaradılışın gerçek mahiyetine, yaradılış bize bin adım atarak üstümüze gelecek ve kendini belli edecek...

“Allah, dileyenlere en iyi vericidir...” Lütfen bu manada olaylara yeniden ve yeniden yaklaşalım... Kendimizi daima taze tutmalıyız... Buradaki bilgiler çok önemli... Özellikle tebligat bilinci çok önemli... Tebligat her yerde ve her şeyde mevcuttur... Her şey tebliğdir... Lütfen her şeyin tebliğ olduğunu ve tebliğin de her şey olduğunu anlayalım... Tebligatsız beşeriyetin ilerleme şansı yoktur... Her şey tebliğdir ve tebligat her şeydir... Asıl değiştirecek, asıl geliştirecek olan tebligattır... Bir tebliğ daha olacaktı... Bulabilirsem, o da devre sonundaki mevcut vaziyeti, Kuran'daki Zakkum sembolünün açılımını ifade eder... Cehennem dibinde zakkum var, acı... Şimdi o sembollere girmeyelim ama şöyle bir tebligat... 02.02.1968

“Zakkum nedir misiniz..? Zakkum her din devresinin (siz bunu bir devre, bir tekamül okulunun sonu olarak algılayın, din burada mevcut din anlamında değil, din yol anlamındadır... Bir tedrisat anlamında din...) Zakkum her din devresinin, sonunda bütün ağırlığı ve acılığı ile altında kaldığı bir şoktur... Bir tesirdir, bir enerjidir, bir

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

hegemonya karşısında bir baskıdır... Yukarının bunca yılını, binlerce yılını davar gibi geçirmiş olan, özür dilerim, davar gibi geçirmiş olan beşeriyetin üzerinde, artık uyanabilmesi, için son imkândır... Baskı mevcuttur... Bütün ağırlığı ve acılığı ile altında kaldığı bir şoktur... Şok, Ruhi İdari Mekanizmanın ayırt edici tesirinin ta kendisidir... Tesir, hem içten, hem dıştan görülür... İçten nefsinizin kalabalık ağırlığı altında vicdanınızın soluğunuzu kesişi ile, bilginin ağzının tıkanması ile meydana gelir... Acıdır... Dıştan, tabii ve suni afetlerdir... Onlar da, ayırt edici, tüketici tesirlerdir..."

Devre sonu gerçekten de bir ayıklanma dönemi... İlerleyen bölümlerde katalizör tesirler olarak geçecek... Görevleri, imha olarak geçer... Uyum sağlayamayan şuur alanlarının, uyum sağlayamayan varlıkların, adeta et olmuş beşeriyetin, organik bir yapının dışında bir tezahür bir uyanıklık göstermeyen beşeriyetin katastrofu anlamındadır... Yok edilmesi, silinmesi anlamındadır... Evet, şurayı baştan;

"Tesir, hem içten, hem dıştan görülür... İçten, nefsinizin kalabalık ağırlığı altında vicdanınızın soluğunun kesilmesiyle, bilginin ağzınızı tıkanması ile meydana gelir, acıdır... Dıştan, tabii ve suni afetlerdir... Onlar da ayırt edici, tüketici tesirlerdir... Şimdi Dünya insanlarına, muhakkak ki zakkum nasip olacaktır... Çünkü bu devre başladı ve son bulacaktır... Menfiliğin ve şerrin zincirleri gevşetilmiştir, sınanmak için... Menfiliğin ve şerrin ipleri uzatılmıştır sınanmak için... Bunun karşısında da sizi kösteklemekten ve köstek olmaktan kurtarmak için müspet tesirlerin (yani olumlu tesirlerin) olumlu düşüncelerin hazinesi açılmıştır... İşte siz, yer ve gök arasında mütemadiyen darbelenen bir varlık olarak, göğü seçmelisiniz... Çünkü biliyorsunuz ve mesuliyetiniz var... Şeytanın muhakkak ki yeryüzünde temsilcileri vardır... Muhakkak ki onlar birçok şeyleri bilerek, birçok şeyleri bilmeden yapmakta ve menfi yayınlarını da, köstek olmalarını da devam ettirmektedirler... Ve sesimizin büyük bir kısmı Dünya'ya ait, nefse ait tesir ve tevkinatın sizde ortaya çıkmasından başka bir şey değildir..."

Hani bahsettik ya, bizim eprövrlerle yakınlaşmamız ummadan, endişe etmeden,

8

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

neticeye bağlamadan... Bizim eprövrlerle yakınlaşmamız umarak, endişe ederek ve neticeye bağlayarak oluyor... Bunların sebebi Dünya'ya ait, Dünya maddesinin üzerimizde yarattığı güdüme ait, ondan gelen ilaveten nefse ait telkinatın yani dış tesirlerin bu telkinatın sizde ortaya çıkması... Yani sizin bunu gerçek diye kabul etmenizden başka bir şey değildir...

Bir illüzyonu, bir aldatmayı, biz hakikat olarak kabul ediyoruz... Bahsettiğim bu hususları serin bir düşünce ile tetkik ediniz... Gerçekten bilgiye yaklaşmak ve farkındalık çok önemli hususlar... Bunca konuşmanın, bunca çalışmanın, bunca mesainin boşa gitmemesi için gerekenin derhal hayata geçirilmesi çok önemli... Lütfen gözlemlerinizi bilgiye, yıllarca işgal edip bilgiye yıllarını veren kişilerin bilgelik durumlarına bakarak devam edelim... Bilgi ile muhatap olmuş, ayaklı kütüphane haline gelmiş, her sorduğumuzda anında cevap veren, bu bizim işimiz bizden başkası bunu cevaplayamaz diyen, her konuda otorite olduğunu iddia eden bu kişilerin, onlar her kimse, varlık durumlarını da inceleyiniz... Televizyonlarda çıkıyorlar, bu konuyu biz biliriz, sizi muhatap bile almıyoruz diyor adam... Bu din adamı, profesör falanca bey... Sizi diyor muhatap almıyorum kardeşim... Bu işi bize bırakın diyor, muhatabım olamazsın diyor... Karşında bir insan var... Ve senin dinin, insana saygıyı, insana sevgiyi anlatıyor... Varın siz ötesini... İkinci din adamı geliyor, onlar didişmeye başlıyor... Varın bu insanların dindarlığını... Bu adamlar dindar falan değil... Bu adam dinin hamalı... Din bilgisinin hamalıdır...

Şu dilencilere bir bakın günde bin kere 'Allah' diyorlar... Gene de sürünüyorlar gene de dilenmeye devam ediyorlar... Oysa gerçekten farkında olarak, yürekte bir kere 'Allah' deselerdi, gerek madenin, gerek maneviyatın bütün hazineleri onların önüne açılırdı... Bu hepimiz için böyle... Bütün beşeriyet dilenci gibi hepimiz sürünüyoruz, cehaletten, bilgisizlikten, vicdansızlıktan, sevgisizlikten dilenciler gibiyiz... Ve biz 'Allah, Allah' diyoruz... Ama ne gökyüzünün, ne yeryüzünün hazineleri bize açılmıyor... Çok şükür böyle bir alanda çok hazinelerle de muhatabız... Bunu inkâr edemeyiz... Bu da bizim bilgilerimizin içindedir fakat hazinenin varlığı, o hazineye sahip olmak demek değildir... Hani mal sahibi, mülk sahibi hani bunun ilk sahibi derler ya, o duruma

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

gelmek lazım... Bu hazineden bu bilgi hazinesinden payımıza düşeni süratle almanın yoluna bakmalıyız... İşte tebligatta net ve açık olarak ifade edildiği gibi... 'Siz düşen vazife geleni çarçabuk alarak amacınıza uygun olarak harcayabilmektir... Harcayabilmek için almak gerekiyor... Almanın da ne ifade ettiğini biliyorsunuz...

Bir diğer konuda şuydu... Ona da kısaca değineyim... Gene o iki seminerde şöyle bir ifade hatırlayacaksınız... Devre sonu her varlığın ortak bir kıyamete, ortak bir anlayışa götürecek olan bir kıyam anlamında değildir... Adeta her varlığın bireysel kıyameti de söz konusu... Denmişti ki, onu şimdi bulacağım, şimdi bir dakika müsaade edin bana... 'Yaklaşmakta olduğunuz ışığın büyüklüğünü kavradıkça, cehtinizin bu ışığın tesirinde erimeden ona yaklaşabilmek olduğunu bilebilmeniz gerekmektedir... Bu da gene bilgiye, tesir veya enerjiye doğru yaklaşımı anlatan çok önemli bir ifade...

Birçok bilgi odağı, birçok bilgi kaynağı daima kendine yaklaşan varlıkları kendine benzetmeye çalışmaktadır... Bilgileri ve bilgi kaynaklarını tahkik ederken bu nokta üzerinde önemle durmak icap etmektedir... Bir bilgi odağı, bir bilgi kaynağı, adeta bir tarikat gibi 'benden olan bana gelsin diyorsa, benim gibi düşün, benim gibi davran, benim gibi konuş, benim gibi bak, benim gibi yürü diyorsa, orada bir kusur olduğunu hissetmeliyiz... İşin doğrusu şudur... O ışığın, o bilginin içerisinde erimemek icap

etmekte... O bilgi size, sizi tam kendisine benzetmek, sizi içine alıp eritmek için gelmiyor... O bilginin asıl maksadı, sizde zaten var olanı açığa çıkartmaktır... O yüzden bilgiye yaklaşım da bir diğer Merkez Plan tebligatında çok net olarak ifade bulan şu durumu da mealen hatırlatmak istiyorum...

"Gelen bilgi veya tesir sizin ışığınızı örtmemeli..."

Siz zaten bir ışık kaynağısınız... Bu gelen bilgiye, bu gelen enerjiye ışığınızı teslim etmeyeceksiniz... Yani o sizi örtmeyecek, sizi kaplamayacak... Ya böyle olma ihtimali var... İkinci ihtimal siz bir ışık kaynağı olarak sizin ışığınızla karışarak yeni bir ışık kaynağı yaratmamalı denmiştir... Bu da kusurlu bir durumu ifade ediyor... Doğru ilişki şu şekildedir... Gelen ışığın ya da gelen tesirin, gelen enerjinin sizin ışığınızı parlaticı yönde sizle buluşması icap etmektedir... Yani siz almış olduğunuz bilgiyle, sizde var olanı açığa çıkartmalısınız... Sizde var olanı daha da parlatmalı, daha kuvvetlendirmeli işte bunun diğer ifadesiyle onu kendi varlığınızı var etme yönünde kullanmalısınız... Her varlık elinde bir ışığa sahiptir... Şöyle bir ifade olacak...

"Kimileri diyor, elindeki ışığı veya enerjiyi bir mum alevine çevirebilir, kimileri ondan bir güneş yaratabilir..."

(Devam Edecek)

BİLGİ ENERJİSİ HAKKINDA (31)

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

Dünya beşeri hakikatin gidişine doğru bir nehir gibi akarken yani "Dönüşünüz Bana'dır..."a binaen Yaradan'a doğru şuursal bir gelişim ve yükseliş gösterirken, ben ne yapmalıyım..? Ben de mümkün olduğu kadar, kendi payıma düştüğü kadarıyla kendi şuurumda ataklar yapmak durumundayım... Şuurlanmak, bilinçlenmek ve dolayısıyla da bu akan hakikat nehrinin manasını, mahiyetini, neye hizmet ettiğini, beni nereye götürmek istediğini anlamak gerekir... Benim direnip de başka yerlere gitmek istediğimi, bunları tespit edip, o akışa uyum sağlamak, niçin bu Dünya'dayız, bu kozmik gidiş içerisinde ne yapmak lazım..? anlamak lazım... Bütün mesele bu...

Sembolik bir varlık çizelim, bu realitede bir varlık, bu realitenin adı da otomatizma... Daha gelişmiş bir varlık, şeriat realitesi (kuralcı, kurallara bağımlı olmayı kendi varlığı için son derece gerekli bulan realite, şartlarla hareket eden, kendi iradesini, kendi yasalarını ilahi yasalarla örtüştürememiş, birilerinde öğrenmeye çalışan soran insanlar...) buradan tırmanacak duygu realitesine çıkacak... Bunu yapabilmesi için insanın, yaşam içerisinde bir tesiri alacak iki numara ile mutlaka ruhsal âlemden bir rahmetin talebinde bulunacak, (buna idrak diyoruz) onu aşağıya indirecek, gelen tesire tepkiyi o idrakle birlikte gösterecek, işte orada doğru yapan insan, bilerek hareket eden olacak...

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

9

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Gelen tesire otomatik tepki göstermiyor, gösterse şöyle olacak... Bu, bilinçsiz, idraksiz insan yaşamı... Tesir varlığa geliyor kırmızı okla, tepkiyi hemen veriyor üst şuur ile herhangi bir alış veriş yapamıyor, otomatik tepki oluyor bu... Çünkü bunun astral, mantal, kozal bedenleri kirlenmiş... Bu varlığın daha önce kendine ait olan, bahşetmiş olduğu idraki var ama bunun farkında değil, kullanmıyor... Bir tesir geliyor ona, sen diyor o da sen diye cevap veriyor... Bu bana niçin sen dedi benim ona, sen demesine karşılık sen mi demeliyim, yoksa ona öyle bir ilkelere dayalı erdemlilik vasfında ve Rabbin benden beklediği cevabı nasıl verebilirim diye düşünmüyor çünkü Rabbinden bile haberi yok...

"Varlığın idrak şuur ve irade katılımının olmadığı farkındasızlık hali içerisinde..." Hiçbir şeyin farkında değil... Yaşamı otomatik yaşıyor... Omuz atana omuz atıyor, demiyor ki bu adamın omuz atmasına sebep ne yaptım acaba ben... Onun omuz atmasından hoşlanmadım, hoşlanmadığım o hareketle mi cevap vereyim, yoksa daha yüksek seviyeli bir cevap vererek onun bir daha omuz atmamasına sebep olayım, bir idrake vesile olayım demiyor...

Bir varlığın yukarı ile bağı olarak yaşamı götürmesine idrakli yaşam diyoruz... İşte idrakli yaşam belirli bir yoğunluğa ulaştığında, varlığın realite atlamasına sebep olur... Realite atlaması demek; dünün, bu güne denk olmamasıdır... Yani dün ben, daha cahil, daha bilinçsiz, daha kontrolsüz bir varlıkken, bu gün, biraz daha bilinçli, biraz daha düşünen ve düşündükten sonra hareket eden, kontrollü bir varlık haline geldim demek, çok önemli bir gelişim gösterdim, realitemde sıçradım demektir... Yalnız varlık bunu yaparken yani böyle otomatik realiteden, kurallara tabi, şeriat realitesine sıçrarken, kıyametini yaşar...

"Kıyam = Ayağa kalkmak..." demektir...

Varlık farkındasızlıktan yani otomatikten şeriat, kurallara tabi farkındalık haline geçiyor... İşte bir varlığın her hangi bir konuda, bir farkındasızlıktan, şu kadarcık bir farkındalığa geçişinin adı kıyamdır, uyanıştır, ayağa kalkıştır... Varlık bu safhada deforme olur... Belirli bir rehavet, belirli bir statik, belirli bir dinginlik halinden, herhangi bir tesir, bir bilgi, bir etki vasıtasıyla, hareketli veya farkında bir varlık konumuna geçmesi esnasındaki, biz buna bir

realiteden bir realiteye geçiş, bir anlayıştan bir üst anlayışa geçiş diyoruz, varlık deforme olur... Deforme demek, bir önceki orijinal formunu yitirir... Bu orijinal formu yitiriş nasıldır..?

Anlayışta, zihindeki formunu yitirir, duygularındaki formunu yitirir hatta fiziğe yansır, fiziği deforme olur... Yani bir önceki, şuradaki varlık formunu, kafasındakini, kalbindekini, bütün bedenindekini kendisini sanki değişmez unsurları olarak kabul edip de kullandığı donanımlarını, bir tesir karşısında değiştirmeye başlar... Bu çok zordur, bu acıdır... Alışılmışın dışına çıkmak, varlık için hiç cazip değildir... Aslında varlık bundan kaçır... Böyle bir alanın bilgileri bizleri deforme eder... Kötü bir şey değildir... Allah herkese nasip etsin, bu gelişmektir...

İslam'ın peygamberi de, "bir günü, bir gününe denk olanın vay haline..." dediği budur... Ben dünkü ile bugün aynıysam problemdir, rehavettir... Ne olmam lazım..? Ben düne göre yepyeni ve üstün bir tesirin altında bugün biraz değişik olmalı... Bu nasıl olacak..? Kafadaki fikirlerin, kalıplaşmış, değişmez olarak oraya yerleşmişse, onları oradan yavaş yavaş sökecek bir üst tesir geldiyse, o beni deforme eder ve bu rahatsızlık verir ve bu kıyamettir... Eğer ben o fikirlerimde elastiki olamazsam, o fikirlerimde, bilgilerimde, kabullerimde, duygu bedenimdeki o inançlarımda son derece katı isem, elastiki değilsem, bu yeni gelen tesire uyum sağlayamazsam, canım yanar, kıyamet acılı olur, sıkıntılı olur ve rahatsızlık verici olur... O zaman bu tesire karşı deforme olmam yani formumu yitirmem ve yepyeni bir realiteye doğru hamletmem kolaylaşsın istersem, bizim elimizde...

Yani kıyameti daha az rahatsızlık verici, daha az ıstıraplı yaşayabilmem için, benim, gelen tesire karşı direnç göstermemem lazım... Yalnız gelen tesirin de, yüksek bir tesir olduğuna ve beni daha yüksek bir seviyeye taşıdığına emin olmam lazım en başta... Yani her tesirin deforme edişi ile yükseğe taşıyacak manası taşımaz... Varlık şu deformasyon esnasında çok büyük bir tehlike ile karşı karşıyadır... Bu deformasyon esnasında varlık, mevcut, sağlaştırdığı ve sabitlediği varlık yapısını terk edip de, bir üst varlık yapısına yani değişime doğru giderken, bir boşluk içerisinde kalır... Şöyle düşünün bir yere bir kazıkla bağlamışsınız

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

kendinizi, bir tesir geliyor diyor ki, bu kazıkların sen sök, burada, daha yüksek seviyede bir kazık var, oraya bağlan, oraya demir at diyor... Siz, bu kaziğinizi söküyorsunuz, oraya daha bağlanmadan boşlukta kalıyorsunuz... İşte bu noktada dejenerasyon diye bir husus vardır ki, deforme olan varlık için çok büyük tehlike, dejenerasyondur...

Bu dejenerasyon kıyamet dönemlerinde varlıkların içine düşeceği en büyük tehlikedir ve onun içindir ki, teolojide, dini kültürlerde dejenerasyonun en fazla arttığı kıyamet alameti olarak ifade edilir... Zinanın ve binanın diye İslam'a atfedilmiştir böyle bir ifade vardır... Aslında her konuda dejenerasyon, ahlaki konuda zina demiş, doğaya karşı saygısızlığın, özensizliğin hat safhaya varması, o da bir dejenerasyon... Bina ile ifadelenecek, her tarafın beton yığını olacağı meselesi... Yeşilin katledileceği, Dünya varlığının üzerinde yaşayan ve birlikte gelişime Yaradan'a hizmet eden bu birlikteliği üzerinde yaşayan varlıklar tarafından katledileceği yok edileceği ve neticede ahlaki çöküşlerin olduğu siyasi dejenerasyonun hat safhaya vardığı, sosyal her türlü kesitte dejenerasyonun olduğu vakte kıyamet alameti diyor... Yani diyor ki; öyle bir zamandır ki o, o zamanda varlıklar hangi realitenin varlığı olursa olsun bir üst realiteye çıkmak için tesirlerle muhatap olacak, deforme olacak, o deforme esnasında dejenere olanlar da zaten kıyametin tam zamanı olduğunu size gösterir bakın görün diyor...

Şu an Dünya insanlığının hat safhaya varmış, belki daha da artacak dejenerasyonu hep bu operasyonun sonucudur ve tam programa uygundur... Sakın ah vah etmeyin, ne olacak bu insanlığın hali, birbirlerini yiyorlar, öldürüyorlar... Para, herkesin Tanrı'sı oldu, tapınılan unsur oldu... Bunların hepsi kıyamet alameti olarak bildirildiği halde işte mekanizma budur... Öylesine dejenerasyon var ki; bu dejenerasyona uğrayan tüm varlıklar deformasyona uğramalarından dolayı kaydıkları çukura düştüler...

Birincisi, çevremizdeki dejenerasyonları anlamamız için, bu bilgiyi lütfen dağarcığınıza koyun, onlara nasıl yardım ederiz... Bütün bu dejenerasyona uğramış varlıkların hepsi bireysel olarak bizlerin tepkisini almak yerine realiteler bazında meseleye bakıp, Rabbin aynı muradına

hizmeten bu alana gelmiş olan bu varlıklar niçin bu durumlar bunlar aslında bütün Dünya insanlığına bahşedilmiş olan üstün bir tesirin onları uyandırma adına hizmetini verirken, bunlar bu tesirin kendileri üzerindeki deformasyonu yani form değişikliği esnasında böyle bir komplikasyona düştüler, bu kadar basit... Aslında onlar kıyametin rahmeti ile kucaklaştırılırken, zaaf onları etkiledi... Bu dejenerasyona uğramanın, kıyametin prosesine tabi olduğunu hiç de öyle umutsuzluk vesilesi olamamasını bilelim...

Kıyameti büyük ve küçük olarak ele alalım... Büyük kıyamet, kaçınılmaz külli bir mukadderattır... O geliyor... Onun içinden sıyrılanın yolları küçük kıyametimizin mekanizmasını anlamakta yatar... Eğer biz detayı yani bireysel kıyameti nasıl halledeceğimizi anlarsak, büyüğü kendiliğinden hallolur... Ayrıca ona bir gayrete sebep yok çünkü o külli kıyamet, bireysel kıyametlerin yani ayağa kalkışların maksadını taşır...

Burada şu ana fikri tekrar ediyorum... Bir varlık, belirli bir realitede ne demek, belirli bir anlayış, belirli bir fikir, belirli bir inanç, belirli bir statüde varlığını götürürken bir tesir geliyor... Bu tesir genelde rabbanidir... Rabbin tesiridir yani bir düşey alım veya yukarıdan bir rahman ve rahimliliğin üzerimize kıyam ettirici etkisi... Eğer varlık duyarsızsa, bunu yataydan yatay tesir olarak da alır... Olaylar, hadiseler de aynı manayı, aynı maksadı taşır... Kaynağı aynı kaynaktır, hiç değişmez... Karşınıza sizi fiziken sarsıcı bir olay hadise bir beşeri olay çıkarsa... Arabanız arıza yaptı, yolda kaldınız, sıkıntılar çektiniz, çamura battınız, biri geldi omuz attı, biri geldi yumruk attı, biri ne bakıyorsunuz dedi... Bütün bunların rabhani olduğunu, rabbin dışında ne var ki, rabhani olmayan bir zerre var mıdır ki, her şeyin kaynağı, o tek kaynak... Oysa manasız, maksatsız, anlamsız bir şey olabilir mi..? Yaradan'dan, maksatsız, manasız, anlamsız, boşu boşuna, gelişigüzel bir şey çıkar mı..? Çıkmaz... O külli şuur, o yüce Yaradan şuurundan böyle bir şey çıkmaz... Dolayısıyla en küçük zerre, biri baktı ve iki tane çarptı, Rabbin sana yolladığı bir mesajdır... Veya sana çarpmadı, birine çarptı, sen onu gördün, yine Rabbin bir mesajdır... Bak sen buna bire bir maruz kalmayacak kadar yüksek bir varlıksın ama aynel yakın ol demektir... Bu tasavvufta

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

11

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

ilmel yakın oluyorsun yetmiyor, bak gör diyor... Gör, üzerinde düşün, bu adam buna niye çarptı... Çarpına bakayım, çarptırana bakayım, kim kime karşı bu konuda sebep oldu gibi...

Ayetler meselesi, Mevlana mesnevisinde ayetten söz etti... Televizyonlarda İslam'a ihanet olarak tartışılıyor... Diyor ki; manasız, lüzumsuz gibi, onun orijinalini hatırlamaya çalışıyorum... Manasız ayetlere de bak ve onlar üzerinde düşün gibi mesnevide bir sözü var... Bakarım haftaya size söylerim... Allah'ın ayetlerinde manasızlık mı arıyor bu adam diyorlar...

İslam'ın özünde diyor ki ayet mi arıyorsun etrafına bak... Bir çiçeğe bak, ayet... Bir böceğe bak, akan bir suya bak, ayet orada diyor...

Mevlana'da bu manada diyor ki, mademki, Kuran'ın içerisinde söze dökülmüş, kağıda dökülmüş, kaleme dökülmüşün de dışında her şey ayettir... Bir varlığın bakışı da ayettir, varlık da ayettir, böcek de ayettir... O zaman diyor ki; senin için lüzumsuz, imlası bozuk yani anlaşılmasında zorluk çektiğin çevrende ne gözlemliyorsan, ona özen göster, anlaşılır hale getir... İmlası bozuk ayetlere bak... Çevrende diyor senin anlayamadığın kadar bir olay, bir hadise, bir süje, bir obje, bir varlık gördüğünde, anlam veremiyorsan onun imlası bozuktur yani anlayamıyorsun kime göre imlası bozuk..? Senin anlayışına hitap etmediğinden dolayı sana göre imlası bozuk, yoksa neyin imlası bozuk olur ki, sen onu anlayamıyorsun demek ki, imlası bozuga benzetmiş bak ona daha derin bak işi kavrayacaksın diyor... Mabetle puthane birdir gibi ifadeleri var...

Bakınız çok yüksek seviyeli bir ışıkla bakmadığınız sürece Mevlana'nın kabağını da anlayamazsınız, Moğol ajanlığını da anlayamazsınız, ne demek istediğini de hiç anlayamazsınız ama tepeden bir ışıkla baktığınızda, ne kadar derin, ne kadar neler taşıdığını o zaman anlarız...

Şimdi bütün mesele, Rabbin eli ta yanımıza kadar uzandığında, ister bir hadise, isterse bir vahiy kanalı ile alınan içe doğuş bir içsel alımla bizler kıyamete zorlanırsınız... Bu tesir geldiğinde, bu hep bilgi taşır... İster kafanıza bir saksı düşsün, yataydan bir araba çarpsın, isterse bir rüya görelim veya isterse içime bir sezgi geldi... Şöyle demem lazım; şöyle

12

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

yürümem lazım, bu da bir vahiy kanalıdır, herkesin nasibidir, hiç kimse bundan ari veya yoksun bırakılmamıştır... Bu rahman ve rahimliliğin özelliğidir... Yeter ki ona karşı duyarlılık temin edelim, gelir... Bize ne yapmak için, kıyam ettirmek, ayağa kaldırmak yani bir üst statüye sıçratmak için, işte bu esnada varlık deforme olur... Deforme olan varlığın en büyük tehlikesi, dejenerasyondur... Dejenerasyon da, kıyama maruz varlıkların yaşadığı kaçınılmaz bir durumdur...

Meseleye böyle bakarsak, bizim karşımıza şu anda, içinde bulunduğumuz şu zaman ve mekanda, en büyük tehlike çıkıyor, dejenerasyona maruz kalmak çünkü niye..? Bu alanlar yani Rabbin bilgisi yani dünyasal bilginin dışındaki varlık bilgisi, Yaradılış bilgisi ile ilgili tüm alanlarda bu dejenerasyon en çok olandır... Dinlerdeki dejenerasyonu da böyle anlayın... Çünkü o alanlarda varlık bir üst bilgi ile temas eder, bu üst bilgi onu değiştirirken, deforme ederken, dejenere olur... Ondan sonra kendini Rab bilir, kendini vahiy alıcı bilir, kendini tebliğ verici bilir vb... Ve o dejenerasyonlar, bugün hat safhada etrafta görünüyor... Cübbesini giyen İsa'yım diyor... Asasını eline alıp Muhammed'im diyen bir sürü varlık... Onlar samimiler yani son derece sevgi ile karşılayın... Deformasyon esnasında, kıyam ediş, uyanış esnasında kendilerini dağıtmışlar... Deformasyon esnasında dejenere olmuşlar... Bu adamı, mümkün olabilirse, dejenerasyondan çıkarın, deformasyonla buraya oturtun, kurtuldu... Ama zor... Bakınız ne diyor;

“İşte bu an” yani bir tesire maruz kalma anı, idraklenme anı yani şuurlanma anı...

“İşte bu an, değişimin deformasyonla birlikte kendisini hissettirdiği açılım ve yayılım anıdır...”

Bir tesir geldi, seni idraklendirmeye çalışıyor ve şu an, değişimin deformasyonla birlikte kendisini hissettirdiği açılım ve yayılım anıdır... Eşik geçmedir bu bir tür... Külliye değil, bireyseli aldık... Eşik geçiyorsun ama eşik geçerken, şu çizgiyi geçiyorsun... Şimdi ben bu realitedeyim, çizginin bu tarafındayım... Daha üst bir realiteye adım atacağım... Buraya geçerken, buradaki formumu değiştirmem lazım... Sembolik manada söylüyorum, en azından ayakkabılarımı çıkarmam lazım, en

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

azından üstümdeki benleri, beni bu noktaya, bu zamana getirmiş olan şu ceketi çıkartmam lazım... Bir anlayışımı atmam lazım, bir fanatik, kökleşmiş ve dogmatik inancımı bırakmam lazım...

Bana, büyüklerim inan dedi diye inandığım bir ilah'ım var... Hiç bugüne kadar düşünmedim, babam inan dedi diye inandım... Veya mahallenin imamı, papazı, hahamı, her kimse o lider, küçüklüğümde beri itibar ettiğim, güvendiğim bir insandı, inan dediği için inandım... Bu inanç beni bugünlere getirdi.. Şimdi bu çizgiyi geçmem için, bu inancımın revize olması lazım... Ne demek bu..? Tanrı inancını terk mi edeceğim..? Hayır... Bugüne kadar hiç düşünmediğim, dogmatik olarak,

otomatik olarak kabul ettiğim bu inancı, şimdi düşünerek inanan hale getirmem lazım... Bana inan dediler... Kim bu..? O inan diyenin inan dediğine inandım da, neye inandığımı hiç düşünmedim... Bir düşüneyim, kim bu Yaradan, niçin yarattı..? İnanmamı istediler ama benim onun hakkında hiçbir bilgim yok, inandığım şey hakkında bir malumat sahibi olmalıyım... Yani daha önce taklide dayalı inancımı, tahkik etmeye başlıyorum... Tahkike dayalı inanca çevirmeye başlıyorum... Bu noktada deformasyon vardır... Varlık burulur, bükülür, rahatsız olur, rehavetten çıkar, bir tür ıstırapı bile yaşar...

“Böyle bir durumda, deformasyon olur... Bu deformasyonu, Dejenerasyona dönüştürmemek gerekir...” diyor... (Devam edecek)

BAKIN BU AY NELER YAPTIK!

MUCİZE TAŞ ARAGONİT

Kasım ayında 32 arkadaşımız daha daha Mucize Taş Aragonit inisiyasyonu olarak bu mucize taşı boyunlarında taşımaya başladılar...

Mucize Taş Aragonit deneyim paylaşımı:

O gün annemin endokrinoloji bölümünde doktor kontrolü vardı. Boğazındaki modüllerle ilgili çekilen ultrasonu göstermeye gittik.

Doktor modüllerin artmış ve çoğalmış olduğunu ayrıca da bir biyopsi yaptırmamızı istedi.

Bunun için hastanenin başka bölümünden randevu almaya gitmemiz gerekiyordu. Daha başka gitmemiz gereken bölümler daha vardı. Rapor işimiz vardı, eczaneye gitmemiz gerekiyordu bu arada öğle tatiline girdik, bir buçuk saat onları bekleyeceğiz diye düşünmeye başladım. Ve her pazartesi günü vakfımızda yapılan Kuan yin meditasyonuna yetişemeyeceğim diye telaşlanmışım.

Sonra birden önümde yürüyen anneme gözüm takıldı. Bu onun deneyimi, hastaneler onun seçimi, ama beni de arkasından sürüklüyor, dedim. O anda Kuan yin'in bizlere, hayat içindeki deneyimlerimizde yol gösterici sözlerinden biri aklıma geldi; 'Sorumluluklarınızı yük olarak değil güç olarak algılayınız...'

Peki dedim sevgili Kuan yin bugün benden bunu istiyor. Şu anda Kuan yin önümde yürüyor. Annem önümde yürüyor. Beni arkasından sürüklemiyor, sadece bana öğretiyor. O benim için bu deneyimi yaşıyor. Benim içimdeki gücü açığa çıkarabilmem için bana yardım ediyor. Birden anneme karşı içimden bir Sevgi çıktı. Elinden tuttum ve seni kabul ediyorum dedim.

Önce öbür hastaneye gidip randevumuzu alalım dedik ve oraya gittik. Annem arabada bekledi ben yukarıya çıktım. Öğle tatili olduğu için kağıdımı verdim ve beklemeye başladım. Hava çok soğuktu. Kaloriferin yanına oturdum, ellerimi de kalorifere dayadım. Sabah çok erken kalkmıştık, bir an öylece içim geçmiş birkaç dakikalığına uyumuşum. Birden Saniye hanım diye bir ses geldi sanki kulağıma. Hemen yerimden fırladım, bize mi seslendiniz diye sordum orada kağıtları toplayan görevliye. Hayır dedi.

Ben o anda saate baktım ve gene o telaş aklıma geldi. Acaba yetişebilir miyim meditasyona? Sonra, tamam bugün ne olacaksa olacak. Kendi hayrım, bütünün hayrı, annemin hayrına olan yaşanacaktır diye düşündüm. Halen orada ayakta durmaktaydım. Sonra beyaz önlüklü bir bayan bana baktı, ben de ona baktım. Bu bölümdeki doktorlardan biri diye düşündüm. Ben bu bölüme ara sıra geldiğim için

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

13

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

bir göz aşinalığı oluyor tabii ki dedim. Sonra bayan bir iki bakıp yanıma geldi. Ben sizi bir yerden tanıyorum dedi. Bende buralara geliyorum, herhalde ondandır, dedim. Bayan halen bana bakıyordu. Yok yok ben sizi çok mutlu olduğum bir yerden hatırlıyorum. 'Siz hiç Salı günleri meditasyonlara gidiyor musunuz?' 'A evet CKM de ki meditasyonlara bende katılıyorum.' dedim. İşte Reiki mucizesi bizi buluşturdu, dedim. Çünkü CKM de ki meditasyonlar Reiki meditasyonları olduğu için, hemen aklıma o geldi. 'Yok yok hayır, bu Aragonit ışığı, bu Aragonit ışığı...' dedi. Ben de 'Siz Aragonit aldınız mı? Kitabı aldınız mı?' diye sordum. Çünkü ikimizin de Aragonitleri içimizdeydi, gözüküyordu. 'Evet, evet ben çok mutluyum, çok mutluyum hayatım değişti...' dedi.

Böyle heyecanlı heyecanlı konuştuk. İkimizde çok şaşkın bir vaziyetteydik. Benden ayrıldı, döndü gidiyordu ki, geri döndü. 'Sen niye buraya geldin, ne bekliyorsun?' dedi. Ben de 'Biyopsi için gün alacaktım da, onun için bekliyorum.' dedim. Peki, dedi. Gitti, görevliden kağıdı aldı. İçeriye o bölümdeki arkadaşlarının yanına gitti ve bize bir hafta sonraya randevu olarak geri geldi...

Kendi hayrım, bütünün hayrı, annemin hayrı için olan olmuştu. Annem aylarca heyecanla beklemeyecekti. Henüz patolojiden ne sonuç çıkacağını bilmiyoruz ama belki de

erken bir teşhisle bile karşı karşıya gelebiliriz. Yani bu hayrın daha başka hangi hayırlara vesile olduğunu bile bilmiyoruz...

İşte bu bir Aragonit mucizesi... Aragonit taşıyan kişiler (Aragonit Yıldız Varlıklar) artık bu ışıktan birbirlerini tanımaya ve hatırlamaya başlayacaklardır... Emel ELÇİSOY...

REİKİ HUZUR VADİSİ'nden DÖNÜŞ

Kasım ayı itibarıyla Reiki Huzur Vadisi'nden İstanbul'a döndü. Böylelikle bu kış sezonu açılmış oldu. Önümüzdeki günlerde ve aylarda İstanbul Vakıf merkezimizde yapılacak olan Mucize Taş Aragonit ve diğer seminerlerimiz konusunda Vakfımızın internet sitesinden bilgi edinebilirsiniz...

ETKİNLİKLERİMİZ

Vakfımızın tüm etkinlik ve programlarını www.mbavakfi.org.tr web sitemizden detaylı olarak görebilirsiniz.